

Неотдавна отец Паоло Кортези от Белене ми подари книга, която се оказа част от цяла

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Януари 2016 17:59

поредица от 10 тома, посветена на свещениците, безследно изчезнали, убити или репресирани по времето на комунистическия режим.

Оказа се и още нещо, а именно, че онова, което мнозина очакваха да направи ръководството на Българската православна църква поне по отношение на събирането на сведения и информация за репресиите срещу християнските служители на църквата, го прави една монахиня (отговорът може би се крие във факта, че 11 от 14 митрополити бяха разкрити през 2012 г. като сътрудници на Държавна сигурност).

Става въпрос за **Валентина Друмева**, игуменка на Калоферския девически манастир „Св. Въведение Богородично“ и поредицата ѝ **„Български свещеномъченици и изповедници за вярата от най-ново време“**.

Прекрасно оформените книги с твърди корици са издадени от българския манастир в Света гора „Св. Георги Зограф“, който през последното десетилетие развива активна издателска дейност, надхвърляща в пъти тази на издателството на Светия синод. С подкрепата си към това издание той допринася за научаването на истината за гоненията в църквата след 9 септември 1944 г.

Поредицата стартира през 2007 г. и не е преиздавана, а томовете са отдавна изчерпани. Неотдавна отец Паоло Кортези от Белене ми подари **том 2**, който ви представям тази неделя в

[електронната библиотека](#)

на
desebg.com

В благословието от манастира „Зограф“ се посочва, че книгата съдържа кратки животоописания на свещеници и изповедници на християнската вяра, претърпели гонения и смърт за нея в най-ново време.

Така духовниците дистанцирано назовават атеистичния режим по време на управлението на БКП, чиито удари се насочват и срещу църквата, докато не я поставят под контрол. „Книгата е напълно изчистена от политически елемент, разглежда се духовната страна на събитията“, подчертават издателите от „Св. Георги Зограф“.

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Януари 2016 17:59

Тези свидетелства на вярата по българските земи през комунистическия период са събирани едно по едно от монахинята игумения Валентина Друмева.

В едно видео интервю в мрежата тя обяснява как прави това. Следи и събира издания, периодика и списъци, в които са публикувани данни за терор и репресии над свещеници, като определящото е мястото, в които те са служили или откъдето са произхождали. След това монахинята посещава тези населени места, пръснати в цяла България, в търсене на родственици или хора, които да могат да разкажат за тях. От собствен опит знам, че това са големи усилия и делото на игумения Валентина Друмева заслужава поклон.

После събира други източници и сверява данните. В том 2 от поредицата са включени близо 40 кратки разкази (животоописания) за съдбата на свещеници, убити или преследвани по времето на комунизма. Във всичките накрая е посочен източникът на информацията, а там където е успяла да издири и открие е публикувана и снимка на жертвата.

Страниците са напоени с текст на вярващ в христовата вяра човек, който не прави нищо повече освен да събере историите на други свои събратя по вяра, които не са я предали при комунизма и с това са извършили духовен подвиг.

В предговора на изданието е поставена интересна за разсъждение теза, а именно, че „всъщност гонителите убивали собствените си души, а на гонените помагали да придобият венци на изповедническа слава”. „Затова не бива да ги съдим [гонителите, т.е. комунистите], а да ги съжаляваме, защото те вредят единствено на себе си... Нещастieto им е голямо”.

Даден е и отговорът за избавлението от това състояние:

„Единственото лекарство е покаянието, свързано с църковна изповед пред свещеник. Но убийците атеисти не го познават. Те остават нещастни в земния си живот и завинаги в живота след гроба.”

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Януари 2016 17:59

В книгата е напомен един израз, с който Тодор Живков, след като загуби властта, се оправдаваше: „Такова беше времето”. Според игумения Валентина Друмева „това показва, че те [гонителите] осъзнават заблудата си до голяма степен и виждат безсмислието на безумните си постъпки”.

Посланието на книгата обаче е друго:

„Нека помним уроците на атеизма, който осакати много човешки души, създадени по образ и подобие Божие! Нека разкриваме забравения подвиг на тези, които минаха през огъня на гоненията, и да търсим тяхната небесна закрила в сложната духовна бран със силите на злото, защото те греят в свещеномъченика слава пред Божия престол!”

Всеки един от близо 40-те жертви сред описаните свещеници има трагична съдба, но и всеки един от тях е и пример на героизъм. Ще представя на кратко един от тях, избран произволно, посветен на йеромонах Паладий, роден във Видин през 1912 г. със светско име Митко Диков. Завършил е богословско образование, след което приема монашество.

Издига се до протосингел на Видинския митрополит Неофит. В своята широка религиозна дейност във Видинската епархия се опитва да предпазва младежите от разрушителната сила на атеистичните идеи, води диспути с ученици ремсисти за христовата вяра, определяна от болшевиките като „опиум за народите”.

След 9 септември 1944 г. веднага е набелязан като опасен идеен враг на новата власт и е арестуван още на 11 септември. В участъка е пребит до бой. Не се отказва от християнския си път и е посечен. През 1945 г. е задочно осъден от „народния съд”.

След 17 септември 1944 г. безжизненото му тяло е закарано в местността Вълчи дол до село Макреш, където са отведени и избити без съд и присъда над 150 граждани от Видин, Кула и околността, сред които лекари, съдебни кандидати и др.

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Януари 2016 17:59

Поради страха хората не са смеели да извършат погребение на труповете, които кучетата започнали да разнасят. Масовото убийство е извършено от партизани от отряда „Георги Бенковски” с командир Витко Иванов с прозвището Бако. Съдбата на убийците също не е за завиждане. Според спомени на видинчани въпросния Бако се е пропил и се мъкнел като „последната отрепка” из града.

През 1999 г. Видинската митрополия подкрепя мнението за канонизация на йеромонах Паладий проявил се като „ревностен благовестник на Христовото Евангелие в борбата срещу атеизма”.

Надявам се, че в Националната библиотека ще открия и останалите томове от поредицата, за да я представя цялата на **desebg.com**.

Игумения Валентина Друмева „Български свещеномъченици и изповедници за вярата от най-ново време”, том 2, издава Славянобългарски манастир „Св. Вмчк Георги Зограф”, Света гора, Атон, 2007 г., 264 страници.